

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

DE BERG ALS SPIEGEL VAN HET QALB

Mawlānā Sheikh Muhammad Adil ar-Rabbani

 6 augustus 2025 / 12 Şafar 1447

 Fajr-gebed – Akbaba Dergah, Istanbul

As-Salāmu ‘alaykum wa raḥmatu Llāh. A‘ūdhu bi-Llāhi mina sh-shayṭāni r-rajīm (Ik zoek mijn toevlucht tot Allah tegen de vervloekte Satan). **Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm** (In de naam van Allah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle). **Waṣ-ṣalātu wa s-salāmu ‘alā Rasūlinā Muḥammadin Sayyidi l-Awwalina wa l-Ākhirin** (En vrede en zegeningen zij met onze Boodschapper Mohammed, de leider van de Eersten en de Laatste). **Madad yā Rasūla Llāh, madad yā Sādāti Aṣḥābi Rasūli Llāh, madad yā Mashāyikhinā, dastūr yā Shaykh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Shaykh Muḥammad Nāzim al-Ḥaqqāni. Madad** (O Boodschapper van Allah, help! O meesters, gezellen van de Boodschapper van Allah, help! O onze sjeiks, toestemming, o Sheikh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Sheikh Muḥammad Nāzim al-Ḥaqqāni. Hulp!). **Ṭariqatunā ṣ-ṣuḥbah wa l-khayru fi l-jam’iyyah** (Onze weg is gezelschap en het goede zit in de gemeenschap).

Wanneer je de awliyā’ (heilige dienaren van Allah) bezoekt, kom je in aanraking met hun himmah (spirituele kracht en vastberadenheid). Die aanwezigheid is voelbaar, zelfs als hun lichamen niet meer leven. Het is een innerlijke ontmoeting, een verbinding van hart tot hart (qalb). Shukr (dankbaarheid) aan Allāh ﷻ dat we deze zielen mochten naderen. We waren enkele dagen buiten Istanbul, op zoek naar deze spirituele rustplaatsen. Die reis voelde als een vorm van afzondering (khalwah), een stap terug van de wereld en van de mensen. Soms heeft de ziel (nafs) dat nodig: stilte, afstand, en ruimte om te reflecteren. Want alleen in die rust kan het hart (qalb) zich openen voor inzicht en zuivering.

De meeste awliyā’ bevinden zich op bergtoppen, waar hun graven en maqams (spirituele rustplaatsen) zijn. Dat is geen toeval. Bergen dragen een diepe wijsheid in zich. Ze zijn niet alleen belangrijk voor de dunyā (het wereldse leven), maar ook voor het versterken van de īmān (geloof). Onze Profeet ṣallā Llāhu ‘alayhi wa-sallam trok zich vóór de openbaring terug in de Hira-grot, op Jabal an-Nur, een berg die uitkijkt over Mekka. Daar zocht hij stilte, afzondering en verbinding. Hij bleef soms dagenlang, zelfs een maand, in aanbidding. Die berg was niet zomaar een plek. Het was een ruimte waar het hart (qalb) zich kon openen voor het Licht (nūr), waar de ziel (nafs) kon worden gezuiverd, en

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

waar spirituele uitstralingen konden neerdalen. Bergen zijn plaatsen van tajalliyāt (goddelijke manifestaties), waar innerlijke inzichten geboren worden.

Daarom hebben wij, in shā'a Llāh (als Allah het wil), onze bezoeken verricht in navolging van de awliyā'. Niet als een uiterlijke gewoonte, maar als een innerlijke oefening van nabijheid en overgave. Moge Allāh ﷻ het accepteren als een stap op het pad van zuivering (tazkiyah) en spirituele groei (sulūk). Moge het een middel zijn voor het goede, in shā'a Llāh. Moge Allāh ﷻ onze du'ā's (smeebeden) aannemen en ons īmān (geloof) versterken. Moge Hij ﷻ ons alles schenken wat het hart (qalb) opent en het geloof verdiept. Want wanneer er shukr (dankbaarheid) is en du'ā', groeit het goede, neemt de barakah (zegeningen) toe, en wordt het īmān sterker. Shukr aan Allāh ﷻ dat we veilig zijn gegaan en teruggekeerd. Alhamdulillah (alle lof aan Allah). Moge Allāh ﷻ ons en onze broeders barakah, bescherming (ināyah) en shifa' (genezing) schenken, in shā'a Llāh.

Wa min Allāhi t-Tawfīq. Al-Fātiḥa.